

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Karabína a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Tatiany Biednikovej v trestnej veci obvinenej **Ing. J. L. pre trestný čin sprenevery** podľa § 248 ods. 1, ods. 4, Tr. zák. č. 140/1961 Z. z. v znení zákona č. 553/2002 Z. z. vedenej na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 2T 340/2005, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom dňa 1. apríla 2010 v Bratislave dovolanie obvinenej Ing. J. L. proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 19. januára 2009, sp. zn. 3To 2/2008 a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvinenej Ing. J. L. **sa o d m i e t a**

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Prievidza rozsudkom zo dňa 26. júna 2007, sp. zn. 2T 340/2005 uznal obvinenú Ing. J. L. za vinnú z trestného činu sprenevery podľa § 248 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. č. 140/1961 Z. z. v znení zákona č. 553/2002 Z. z. (ďalej len Tr. zák.) na tom skutkovom základe, že

ako účtovníčka, ktorá na základe ústnej dohody s Ing. Z. K. viedla a spracovávala účtovníctvo pre živnostníka Ing. Z. K., viedla pokladňu firmy a voľne disponovala s pokladničnou hotovosťou, zúčtovala peňažné prostriedky, viedla peňažný denník, mala dispozičné právo k podnikateľskému bankovému účtu č. X. majiteľa Ing. Z. K. vedeného vo V., v období od roku 1993 do 13. apríla 2000 si prisvojila finančné prostriedky S.F.S., ktoré jej boli zverené v celkovej výške 2 595 615,40 Sk tým spôsobom, že

1. v účtovníctve S.F. zaúčtovala s dátumom 25. januára 1994 účtovným dokladom V. vrátenie vkladu z 5. januára 1994 Ing. K. 30 000 Sk, pričom výdavkový pokladničný doklad podpísala

za príjemcu Ing. K., na základe čoho bola z pokladne vybraná suma 30 000 Sk, ktorá poškodenému K. nebola vyplatená, pričom tieto finančné prostriedky si ponechala pre vlastnú potrebu,

2. dňa 18. februára 1994 z bankového účtu Ing. K. K. č. X. vo V. uskutočnila výber 43 500 Sk a tieto bez súhlasu a vedomie Ing. K. požičala firme P.,

3. 20. apríla 1995 poukázala z podnikateľského účtu Ing. K.S. K. č. X. vo V. na svoj účet č. X.X. vo V. sumu 20 000 Sk, ako vrátenie pôžičky, ktorú mala dňa 19. apríla 1995 poskytnúť spoločnosti S. na výplaty pre zamestnancov aj napriek tomu, že v skutočnosti neposkytla firme žiadnu pôžičku,

4. dňa 6. mája 1993 uskutočnila výber 177 318 Sk a dňa 11. mája 1993 7 000 Sk z účtu majiteľa Ing. K.S.K. č. X. vo V., výber súm zaúčtovala v peňažnom denníku firmy ako príjem v hotovosti z účtu, v skutočnosti ich však v plnej výške do pokladne S. nevložila, z toho sumu vo výške 75 000 Sk dňa 13. mája 1993 vložila na svoj účet č. X. vo V., túto sumu 75 000 Sk následne dňa 18. júna 1993 zo svojho účtu č. X. vybrala a použila na úhradu zálohy na kúpu osobného motorového vozidla zn. Škoda Favorit ŠPZ P.,

5. dňa 01. júla 1994 uskutočnila výber finančnej hotovosti 115 000 Sk z účtu majiteľa Ing. Z. K. - S. č. X. vo V. v čase, keď bol na dovolenke v Ch., v ten deň príjem 115 000 Sk zaúčtovala do pokladne firmy účtovným dokladom č. P/36 bez toho, aby túto čiastku skutočne do pokladne vložila a z uvedenej sumy si prisvojila 100 000 Sk,

6. dňa 02. júna 1995 uskutočnila výber 50 000 Sk, dňa 07. júna 1995 sumy 48 384 Sk, dňa 12. júna 1995 výber sumy 20 000 Sk uskutočnil svedok K., dňa 14. júna 1995 výber sumy 30 000 Sk uskutočnil svedok B., z účtu majiteľa Ing. Z. K. - S. č. X. vo V., príjem uvedených hotovostí do pokladne v peňažnom denníku zaúčtovala, v skutočnosti však peniaze do pokladne S. v plnej výške nevložila a sumu vo výške 120 000 Sk použila dňa 29. júna 1995 na kúpu vkladového certifikátu III. emisie č. X.,

7. dňa 28. júla 1995 vybrala hotovosť 200 000 Sk z účtu majiteľa Ing. Z. K.S.K. č. X. vo V., príjem peňazí do pokladne S. zaúčtovala aj napriek tomu, že ich v skutočnosti v plnej výške do pokladne nevložila a z toho sumu 40 000 Sk dňa 18. augusta 1995 použila na vklad na svoj účet č. X. vo V.,

8. dňa 06. augusta 1996 neoprávnene zaúčtovala v peňažnom denníku S. výdavkovým pokladničným dokladom V. náklady vo výške 27 618 Sk, ktoré mali vzniknúť v období od 03. júna 1996 v súvislosti s prevádzkou osobného motorového vozidla Škoda 120LS evidenčné číslo P., pričom tieto náklady nevznikli, pretože toto vozidlo v tomto období nebolo používané pre potreby firmy,

9. v priebehu januára až mája 1996 bol z účtu majiteľa Ing. Z. K. - S. č. X. vo V. uskutočnený výber 1 834 975 Sk, ktorý bol zaúčtovaný ako príjem do pokladne S., z tejto sumy neoprávnene použila pre vlastnú potrebu v máji 1996 čiastku 280 000 Sk na kúpu nového vozidla zn. NISSAN,

10. dňa 21. februára 1996 uskutočnila výber finančnej hotovosti 100 000 Sk z účtu č. X. majiteľa Ing. Z. K. - S. vo V., príjem 100 000 Sk do pokladne S. zaúčtovala dňa 22. februára 1996 bez skutočného vloženia finančných prostriedkov a následne dňa 22. februára 1996 tieto finančné prostriedky v sume 100 000 Sk vložila na svoj účet č. X. vo V.,

11. dňa 01. decembra 1996 v účtovníctve spoločnosti S. zaúčtovala výdavkovým pokladničným dokladom č. V. výdaj 250 000 Sk za nákup osobného motorového vozidla zn. Favorit, aj napriek tomu, že dohodnutá a skutočne vyplatená suma za vozidlo bola 200 000 Sk a rozdiel vo výške 50 000 Sk si ponechala pre vlastnú potrebu,

12. po tom, čo v priebehu júla a augusta 1997 prevzala v kancelárii firmy P. peňažné prostriedky v sume 63 000 Sk v hotovosti od L. R., konateľa spoločnosti R. ako vymožené splátky dlhu od dlžníka N. pre veriteľa Ing. K. - S., tieto nezaúčtovala ako príjem v peňažnom denníku S.F. a peniaze si ponechala pre vlastnú potrebu,

13. v peňažnom denníku S.F. neoprávnene zaúčtovala úhradu odmeny pre svojho otca V. V. za obdobie apríl, máj, jún, júl a september 1998 v celkovej výške 21 785 Sk aj napriek tomu, že V. V. v uvedenom období nebol v spoločnosti S. zamestnaný a nevykonával pre firmu žiadne práce a spoločnosť s ním nemala uzatvorenú ani dohodu o pracovnej činnosti, peniaze z pokladne spoločnosti vybrala a ponechala si pre vlastnú potrebu,

14. v peňažnom denníku S.F. neoprávnene zaúčtovala úhradu odmeny pre svojho otca V. V. za obdobie marec, apríl, máj, jún, júl, august, september 1999 v celkovej výške 45 700 Sk aj napriek tomu, že V. V. v uvedenom období nebol v spoločnosti S. zamestnaný a nevykonával

pre nich žiadne práce a spoločnosti s ním nemala uzatvorenú ani dohodu o pracovnej činnosti, peniaze z pokladne spoločnosti vybrala a ponechala si pre vlastnú potrebu,

15. v peňažnom denníku S. neoprávnene zaúčtovala úhradu odmeny pre O. L. za obdobie marec, apríl, máj, jún, august, september 1999 v celkovej výške 45 700 Sk aj napriek tomu, že O. L. v uvedenom období nebol v spoločnosti S. zamestnaný a nevykonával pre nich žiadne práce a spoločnosť s ním nemala uzatvorenú ani dohodu o pracovnej činnosti, peniaze z pokladne spoločnosti vybrala a ponechala si pre vlastnú potrebu,

16. v peňažnom denníku S. neoprávnene zaúčtovala úhradu odmeny pre K. M. za obdobie marec, apríl, máj, jún, júl, august, september 1999 v celkovej výške 18 900 Sk, aj napriek tomu, že K. M. v uvedenom období nebol v spoločnosti S. zamestnaný a nevykonával pre nich žiadne práce a spoločnosť s ním nemala uzatvorenú ani dohodu o pracovnej činnosti, peniaze z pokladne spoločnosti vybrala a ponechala si pre vlastnú potrebu,

17. v presne nezistenom období v roku 1997 si prisvojila finančné prostriedky firmy S. vo výške minimálne 460 000 Sk, tieto použila na vklady na svoje osobné účty,

18. dňa 28. júna 1999 prijala 41 181 Sk od B. ako úhradu faktúry za dodávku prác dodávateľom S. dňa 28. júna 1999 zaúčtovala do peňažného denníka S.F. príjem úhrady faktúry, dňa 29. júna 1999 prijala 41 181 Sk ako úhradu faktúry dodávateľa S. odberateľom B., príjem do pokladne S.F. dňa 29. septembra 1999 zaúčtovala, dňa 27. júla 1999 prijala 127 137,20 Sk ako úhradu faktúry od B., príjem do pokladne zaúčtovala dňa 27. júla 1999, dňa 25. augusta 1999 prijala 6 207,90 Sk, príjem do pokladne zaúčtovala dňa 25. augusta 1999, dňa 23. septembra 1999 prijala 10 000 Sk, príjem do pokladne dňa 23. septembra 1999 zaúčtovala, dňa 28. októbra 1999 prijala sumu 34 838,10 Sk ako úhradu faktúry od B., príjem do pokladne dňa 28. októbra 1999 zaúčtovala a dňa 07. decembra 1999 prijala 15 147 Sk, príjem do pokladne v peňažnom denníku dňa 07. decembra 1999 zaúčtovala, takto prijaté finančné prostriedky v celkovej výške 275 692,20 Sk v skutočnosti do pokladne S.F. nevložila, ponechala si ich pre vlastnú potrebu,

19. dňa 22. júna 1998 uskutočnila výber finančnej hotovosti 100 000 Sk, dňa 30. júna 1998 hotovosti 10 000 Sk a dňa 13. júla 1998 finančnej hotovosti 200 000 Sk z účtu č. X. majiteľa Ing. K. - S. vo V., príjem súm spolu vo výške 310 000 Sk zaúčtovala

do pokladne S.F. v peňažnom denníku s dátumom 13.07.1999 bez toho, aby skutočne peniaze do pokladne firmy vložila a tieto vložila na svoje účty vo V.,

20. dňa 13. októbra 1998 uskutočnil výber hotovosti 55 000 Sk svedok D., dňa 15. októbra 1998 sumy 20 000 Sk, dňa 19. októbra 1998 výber sumy 70 000 Sk Ing. K. z účtu č. X. majiteľa Ing. K. S. vo V., príjem súm do pokladne S.F. zaúčtovala bez skutočného vloženia finančných prostriedkov a následne dňa 19. októbra 1998 tieto finančné prostriedky v sume 145 000 Sk vložila na svoj účet vo V.,

21. dňa 30. decembra 1998 zaúčtovala výdavkovým pokladničným dokladom V. v peňažnom denníku S.F. vyplatenie piatim pracovníkom T., ktorí vykonávali práce v zmysle dohôd pre firmu S. v sume 41 250 aj napriek tomu, že skutočne im bolo vyplatených celkovo 6 500 Sk, rozdiel vo výške 34 750 Sk si ponechala pre vlastnú potrebu,

22. v priebehu roka 1993 z pokladne spoločnosti vybrala sumu celkovo vo výške 161 846,40 Sk, ktoré zaúčtovala ako cestovné a diéty pracovníkom firmy S. - P. K. v sume 76 795,50 Sk, J. T. v sume 15 973 Sk, J. D. v sume 17 784,20 Sk, J. B. v sume 39 868,30 Sk, E. D. v sume 786,40 Sk a Ing. K. v sume 10 639 Sk, aj napriek tomu, že týmto vyplatené neboli, peniaze použila pre vlastnú potrebu,

23. výdavkovými pokladničnými dokladmi č. V. zo 14. augusta 1997, V. z 12. septembra 1997 a V. z 13. októbra 1997 zaúčtovala nákup vecí v celkovej výške 7 742 Sk, ktoré nesúviseli s činnosťou firmy a pre firmu neboli tieto veci nakúpené, peniaze z pokladne firmy vybrala v uvedenej čiastke a použila pre vlastnú potrebu,

24. dňa 13. apríla 2000 v H. bez súhlasu B. K., Ing. K. a Z. K. vybrala 147 000 Sk z vkladnej knižky B. K. - dcéry Ing. K., na ktorú po dohode so Z. K. vkladala peniaze firmy Ing. K., peniaze použila pre vlastnú potrebu, čím spôsobila Ing. K. škodu 147 000 Sk.

Za to bol obvinenej Ing. J. L. podľa § 248 ods. 4 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere troch rokov, na výkon ktorého bola podľa § 39a ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradená do prvej nápravno výchovnej skupiny.

Podľa § 228 ods. 1 Tr. por., účinného do 31. decembra 2005 súd uložil obvinenej povinnosť uhradiť poškodenému Ing. Z. K., nar. X., bytom H. škodu vo výške 2 595 615,40 Sk.

Podľa § 229 ods. 2 Tr. por., účinného do 31. decembra 2005 súd poškodeného Ing. Z. K. so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na občiansko-právne konanie.

Proti tomuto rozsudku podala obvinená odvolanie o ktorom Krajský súd v Trenčíne rozhodol uznesením zo dňa 19. januára 2009, sp. zn. 3To 2/2008 tak, že podľa § 256 Tr. por., účinného do 31. decembra 2005 odvolanie obvinenej zamietol.

V odôvodnení svojho rozhodnutia krajský súd konštatoval, že okresný súd vykonal všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu veci, tieto správne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti a dospel ku správnym skutkovým zisteniam a právnym názorom. Krajský súd považoval odvolacie námietky obvinenej za nedôvodné a poukázal na dôkazy, ktoré obvinenú usvedčovali. Okrem čiastočného doznania obvinenej poukázal najmä na výpoveď poškodeného Ing. K., svedkov K., B., B., D., K., V., M., K., Ing. M., F., V. a ďalších svedkov i znalecký posudok znalkyne z odboru účtovníctvo Ing. V., ktorá podala písomný znalecký posudok č. 2/2003 (č. l. 355-405). Pokiaľ obhajoba navrhovala zadovážiť kontrolný znalecký posudok, odvolací súd zaujal stanovisko, že takýto dôkaz nie je potrebné vykonať, pretože po takom časovom odstupe a pri absencii niektorých účtovných dokladov, by vo veci nepriniesol podstatnú zmenu a z tohto pohľadu sa javí nadbytočný.

Z vyššie uvedených dôvodov si potom krajský súd osvojil skutkové a právne závery okresného súdu, nezistil pochybenie ani pri výroku o treste a náhrade škody a odvolanie obvinenej zamietol ako nedôvodné podľa § 256 Tr. por.

Proti uvedenému uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 19. januára 2009, sp. zn. 3 To 2/2008 podala obvinená Ing. J. L. prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. V. L. dovolanie z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. a § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por..

Obvinená namietala znalecký posudok znalkyne Ing. A. V. č. 2/2003 ako zásadný dôkaz v celom trestnom stíhaní. Poukázala na nejasnosť a neúplnosť znaleckého posudku, keď znalkyňa nebola schopná vo svojej výpovedi v prípravnom konaní ani na hlavnom pojednávaní vysvetliť závažné nezrovnalosti v podanom znaleckom posudku a bolo žiadané doplniť dokazovanie pribratím iného znalca. Okresný súd tým, že neodstránil pochybnosti a nejasnosti znaleckého posudku a iného znalca nepribral, porušil ustanovenie § 146 Tr. por.

V ďalšom obvinená poukázala na skutočnosť, že znalkyňa proti nej obrátila i to, že neboli štyrikrát do roka robené inventúry pokladne za účelom zistenia stavu pokladne a následne inventarizácia. Podľa zákona o účtovníctve č. 563/1991 Zb. účinnom v čase, kedy sa mal skutok stať v rokoch 1993-1999 podľa §5 ods. 1, ods. 2, za účtovníctvo je zodpovedný majiteľ účtovnej jednotky a je jeho povinnosťou zo zákona robiť štyrikrát do roka inventúru pokladne a následne inventarizáciu. Túto povinnosť si majiteľ firmy, poškodený Ing. Z. K. neplnil a o inventúru pokladne a následnú inventarizáciu nepožiadala.

Navrhla preto, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil porušenie zákona z dôvodov § 371 ods. 1 písm. g/, písm. i/ Tr. por. pretože znalecký posudok ako dôkaz bol vykonaný v rozpore so zákonom v zmysle § 146 Tr. por. a hmotnoprávne ustanovenia zákona o účtovníctve č. 563/91 Zb. boli nesprávne použité v jej neprospech a zrušil uznesenie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 19. januára 2009, sp. zn. 3To 2/2008, ako aj rozsudok Okresného súdu v Prievidzi zo dňa 26. júna 2007, sp. zn. 2T 340/2005 a prikázal Okresnému súdu v Prievidzi, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

K podanému dovolaniu obvinenej sa písomne vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry v Prievidzi, ktorý ho považoval za nedôvodné. Obvinená síce namietala zákonnosť znaleckého posudku, v skutočnosti však namietala hodnotenie tohto dôkazu súdom. Namietaný znalecký posudok bol vykonaný zákonným spôsobom a nedošlo ani k nesprávnemu právnemu posúdeniu skutku ani k nesprávnemu použitiu iného hmotnoprávneho predpisu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie je prípustné (§368 ods. 1 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por., v zákonnej lehote), ale súčasne aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (382 písm. c/ Tr. por.).

Podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa § 385 ods. 1 Tr. por. dovolací súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Z písomných dôvodov odvolania, ktoré podala obvinená proti rozsudku Okresného súdu v Prievidzi zo dňa 26. júna 2007, sp. zn. 2T 340/2005 možno vyvodiť, že obdobné námietky ako teraz v dovolaní uplatnila obvinená už v písomne zdôvodnenom odvolaní. Krajský súd sa nimi zaoberal, ako však vyplýva z jeho rozhodnutia, tieto neakceptoval.

Vo vzťahu k prvému dovolaciemu dôvodu (§ 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por.) treba uviesť, že okresný súd, ale aj orgány prípravného konania postupovali v otázke znaleckého dokazovania v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku, účinného do 31. decembra 2005.

Znalkyňa Ing. A. V. bola do konania pribratá podľa § 105 Tr. por., účinného do 31. decembra 2005 uznesením zo dňa 2. mája 2001 č. k. ČST-ORP-25/Ha-2001. Vo veci podala písomný znalecký posudok č. 2/2003, vypovedala v prípravnom konaní

dňa 11. júna 2004 č. 1. 220-227. Na hlavnom pojednávaní dňa 5. júna 2006 č. 1. 634-635 na okresnom súde zotrvala na záveroch písomne podaného znaleckého posudku.

Okresný súd postupoval v otázke znaleckého dokazovania v súlade s ustanovením § 106 a nasl. Tr. por., účinného do 31. decembra 2005 a tento dôkaz vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 6 Tr. por.

Pozornosti dovolateľky uniklo, keď táto namietala porušenie ustanovenia § 146 Tr. por., účinného od 1. januára 2006, že v trestnom konaní v predmetnej veci okresný i krajský súd správne aplikovali ustanovenia Trestného poriadku, účinného do 31. decembra 2005.

Z uvedeného je zrejmé, že obvinená v podstate namietala hodnotenie znaleckého posudku ako dôkazu.

Vykonávanie dôkazov a ich hodnotenie sa v plnom rozsahu vykonáva v rámci konania pred príslušnými procesnými súdmi tak v prvom stupni ako aj v konaní o riadnom opravnom prostriedku. Preto nevykonanie dokazovania v rozsahu predpokladanom obvinenou a spôsob hodnotenia dôkazov nie je možné uplatniť ako dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por.

Pokiaľ ide o druhý dovolací dôvod (§ 371 ods 1 písm. i/) Tr. por. naplnenie tohto dôvodu dovolania obvinená videla v nesprávnom použití zákona č. 563/1991 Zb. o účtovníctve v znení účinnom v čase spáchania skutku. Podľa § 5 ods. 1, ods. 2 tohto zákona je za účtovníctvo zodpovedný majiteľ účtovnej jednotky, teda poškodený.

Aj keď v odôvodnení súdov prvého a druhého stupňa to nie je explicitne vyjadrené, pokiaľ sa týka právneho posúdenia je zrejmé, že oba súdy museli zobrať do úvahy aj použitie zákona o účtovníctve č. 563/1991 Zb., účinného v čase spáchania skutku. Z ich rozhodnutí je však zrejmé, že aplikovanie príslušných ustanovení tohto zákona bolo správne.

Nedostatky vo vedení účtovníctva, ktoré je v rozpore s príslušnými ustanoveniami zákona č. 563/1991 Zb. o účtovníctve účinnom v čase spáchania skutku sami osebe nezakladajú trestnú zodpovednosť a majiteľ účtovnej jednotky by prípadne mohol byť postihnutý v správnom konaní.

Z rozhodnutia krajského súdu, tak zo zistených skutkových okolností, ako aj z rozhodnutia ako celku, vyplýva, že obvinená ako účtovníčka viedla a spravovala účtovníctvo pre živnostníka Ing. Z. K. – S. v období od roku 1993 do 13. apríla 2000 a spôsobom uvedeným v skutkoch 1 až 24 rozsudku si prisvojila finančné prostriedky firmy poškodeného vo výške 2 595 615,40 Sk. Právna kvalifikácia skutku ako trestného činu sprenevery podľa § 248 ods. 1, ods. 4 Tr zák. je správna.

Z uvedených dôvodov vyplýva, že rozhodnutie napadnuté obvinenou nespočíva ani na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, ani na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, a preto ani uvádzaný dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. nie je daný.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto na neverejnom zasadnutí uznesením podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvinenej Ing. J. L. odmietol, nakoľko je zrejmé, že neboli splnené dôvody dovolania predpokladané ustanovením § 371 Tr. por.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 1. apríla 2010

JUDr. Milan K a r a b í n, v. r.
predseda senátu

Vypracovala: JUDr. Tatiana Biedniková

Za správnosť vyhotovenia : Zuzana Cerovská